

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος για την υπερχείλιση των υδάτων του ποταμού που δεν έμπαιναν μέσα στον ναό!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Η εκκλησία του μακαρίου Ζήνωνος στην πόλη της Βερόνης

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=374956>

Κάτι κάτι παρόμοιο με αυτό το τόσο παλαιό θαύμα συνέβη στις μέρες μας απο το αντίθετο στοιχείο της φύσεως: Πρόσφατα ο τριβούνος¹ Ιωάννης μου γνωστοποίησε με διήγησή του, πως ο κόμης Προνούλφος ήταν εκεί και μαρτυρούσε πως παρευρισκόταν μαζί με τον βασιλιά Αύθαρι² τον καιρό εκείνο και στον τόπο εκείνο, όπου συνέβη το θαυμαστό γεγονός.

Ο τριβούνος λοιπόν αυτός διηγήθηκε πως πριν περίπου μια πενταετία, όταν μέσα στην πόλη της Ρώμης ο Τίβερης βγήκε από την κοίτη του³ και φούσκωσε τόσο πολύ, που το νερό του κύλησε πάνω από τα τείχη της πόλεως και μέσα σ' αυτήν

κατέκλυσε πολύ μεγάλα τμήματά της, τότε και ο ποταμός Άτεσις⁴ στην πόλη Βερώνη⁵ φούσκωσε και έφθασε μέχρι την εκκλησία του μακαρίου μάρτυρος και επισκόπου Ζήνωνος⁶.

Κι όμως, παρόλο που οι πόρτες της εκκλησίας ήταν ανοικτές, το νερό καθόλου δεν πέρασε μέσα. Σε λίγο αυξήθηκε και έφθασε μέχρι τα παράθυρα της εκκλησίας που είναι κοντά στη στέγη. Στάθηκε έτσι και έφραξε την πόρτα της εκκλησίας, σαν να είχε μεταβληθεί το υγρό στοιχείο σε στερεό τείχος.

Πολλοί βρισκόντουσαν από μέσα, αλλά, καθώς ολόκληρη η εκκλησία είχε κυκλωθεί από μάζες νερού, δεν είχαν από πού να βγουν έξω και φοβόντουσαν πως θα αφήσουν τα κόκκαλά τους εκεί από τη δίψα και την πείνα.

Ερχόντουσαν λοιπόν στην πόρτα της εκκλησίας και αντλούσαν να πιουν από το νερό, το οποίο, όπως είπα προηγουμένως, είχε σηκωθεί μέχρι τα παράθυρα κι ωστόσο δεν ξεχυνόταν με κανένα τρόπο μέσα στην εκκλησία.

Με άλλα λόγια, να αντληθεί σαν νερό μπορούσε, να κυλήσει όμως σαν νερό δεν μπορούσε. Στεκόταν στηλωμένο μπροστά, για να καταδεικνύει σε όλους την αξία του μάρτυρος: και νερό ήταν προς ωφέλειαν, και νερό δεν ήταν προς κατακλυσμόν του τόπου.

Γιαυτό κι εγώ αλήθεια είπα προηγουμένως πως δεν υπήρξε διαφορετικό από το παλαιό θαύμα της φλόγας που είπαμε, η οποία τα ιμάτια των τριών παιδων δεν άγγιξε, αλλά τα δεσμά τα έκαψε.

1. tribunus, τίτλος άρχοντος (στα στρατιωτικά: χιλιάρχος).
2. Autharis, βασιλιάς των Λογγοβάρδων (584-590), οι οποίοι κατείχαν την Β. Ιταλία, πρώτος σύζυγος της βασιλίσσης Θεοδελίνδης, στην οποία επρόκειτο να στείλει τους Διαλόγους του ο αγ. Γρηγόριος.
3. Τον Νοέμβριο του 589, άρα χρόνος συγγραφής είναι το φθινόπωρο του 594.
4. Atesis και Άε000 (Athesis), στα Ελληνικά Αδίγης, ο σημερινός Άντιτζε (Adige), ο μεγαλύτερος ποταμός της Ιταλίας μετά τον Πάδο, διασχίζει τη Βερόνα. Η πλημμύρα έγινε στις 17 Οκτωβρίου του 589.
5. Verona, η γνωστή μεγάλη πόλη της Β. Ιταλίας, τα τείχη της σώζονται μέχρι σήμερα.
6. Ζήνων, όγδοος επίσκοπος Βερώνης (362-380) και γνωστός εκκλησιαστικός συγγραφέας. Ο τίτλος του «μάρτυρος» είναι μάλλον σφάλμα του αγ. Γρηγορίου. Η εκκλησία βρίσκεται μέχρι σήμερα στην δεξιά όχθη κοντά στον ποταμό, και θεωρείται η ωραιότερη της άνω Ιταλίας.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, «Βίοι αγνώστων

ασκητών», έκδοση Ιεράς Καλύβης αγίων Αποστόλων – «Πατριάρχου». Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις Ιερομονάχου Ιωάννου.

Πηγή: [pemptousia](http://pemptousia.gr).gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)